

Halászzati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

VII. évfolyam

2006/
Augusztus

A Haltermelők Országos Szövetsége
és Termék Tanácsa információs és marketing hírlevele

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György

A víz is jó minőségű a Balatonon

A Balatoni Halászzati Zrt. az 1899-ben létrehozott Balatoni Halászzati Rt., majd a Balatoni Halgazdaság jogutódaként 1993-ban alakult át állami vállalatból társasággá. A cég tevékenységi köre átfogja a halgazdálkodás teljes vertikumát. A tógazdasági üzemek termelése biztosítja a Balaton halállomány utánpótlásának tényész anyag szükségletét, és a balatoni fogásokat kiegészítve hozzájárul az állandó, illetve a szezonális fogyasztói igények jobb kielégítéséhez. A cég az ország egyik legnagyobb kiépített tógazdasági területével rendelkezik, hasznosítja a Balaton és a marcali vízzédelmi tározó és korlátozottan a Kis-Balaton halászzati jogát, élelmiszeripari halfeldolgozást végez, termékeinek jelentős hányadát különféle üzletlánc hálózaton keresztül forgalmazza, valamint horgászzati és horgászzatási tevékenységet is folytat. Kiss György Károly vezérigazgatóval nem csak a gazdálkodásról, hanem a jövőről is szót váltottunk.

• Vezérigazgató úr, újabban sok érdekes hírt hallani a cégeről, többek között azt is, hogy eladták a síófoki telepüket. Ennyire rosszul állnak?

– Nem állunk rosszul, de messzebbre kell kezdenem a mondandómat. A társaság 2004-ben elkészítette a három évre szóló stratégiai programját, amely ez év végén jár le. Az akkor csődhelyzetben lévő társaság pénzügyi, gazdasági konszolidációját is megfogalmaztuk ebben a tervben. A pénzügyi, gazdasági konszolidációnak része volt azon ingatlan együttesnek az értékesítése, amely a feladat teljesítéséhez a jövőben nem szükséges. Így a központi telephely egy részének értékesítése is megfogalmazódott, de megtartottuk a kikötőt, a központi irodát, s a halboltunk nevezett épületegyüttest is. Ez utóbbit ugyan eladjuk a telekbontás miatt, de az új tulajdonossal – aki egyébként Síófok város önkormányzata – megállapodtunk, hogy hosszú távon visszabéreljük a halboltot. Az önkormányzattal abban is megállapodtunk, hogy a jégvermek fenntartását biztosítják, és turisztikai célra hasznosítják.

• Mi oldódik meg ezzel az eszközértékesítéssel?

– Jelentős bevétellel számolunk, amelynek egy részét a meglévő hitelállomány

csökkentésére, másik részét a fejlesztési elképzeléseink megvalósítására fordítjuk.

• Ez azt is jelenti, hogy a nagy – mintegy 800 millió forintos – adósságállományt is sikerül csökkenteni?

– A társaság még mindig talpon van, tehát tudtuk kezelni az adósságállományt. Csökkenteni is sikerült az összeget, s elmúlt a csőd veszély a fejünk felől. A likviditási helyzetünkkel persze, még korántsem vagyunk elégedettek, de jelentős számmilliókra rugó hiteletet rendeztünk. Ennek ellenére az adósságállomány még jelentős, de ez nem baj, ha kapcsolódik hozzá egy olyan bevétel,

Tartalom:

Ismét kétezer tűz lobogott 3

Akaszton is elkezdődött

a hagyományteremtés 4

Marketing és innováció 6

Hoitsy György: A pisztráng

tenyésztése és horgászata 8

Aláírásgyűjtés a Duna védelméért –

Csatlakozzon Ön is! 8

amelyből a hiteket is törleszthetjük, illetőleg ennek a kamat és egyéb terhei a normál üzletvitelben kitermelhetők. Ez utóbbival van még gondunk, illetőleg azzal, hogy ennek az adósságnak egy része a korábbi gazdálkodási veszteségek pótlására fordítódott. Ezt a társaság nem tudja önmagában megoldani, ez a korábbi tulajdonosi kölcsönöket takarja. A másik eleme ennek a történetnek az, hogy meddig szabad elmenni egy adósságállomány csökkentésében, hiszen ez minden esetben forráskivonást is jelent. Ebben vannak viták a cégen belül is. Én azt az álláspontot képviselem, hogy valahol azt a határt kell elérni, ami a bennünket finanszírozó pénzintézetek esetében még elfogadható nagyságrendet jelent. Ami elmaradt és amire számítottunk ebben az ügyben az két dolog. Az egyik az önkormányzati tőkeemeléses tulajdonossá válás a Balaton-parti önkormányzatok részéről. Itt minimum 250, maximum 500 millió forint tőkebevonásra számítottunk, amely pénzügyi eszközök forrásra fejlesztésekre fordítottunk volna. Ennek elmaradása a fejlesztéseket visszafogottabbá tette, így a termelés bővülése is mérséklődött. A másik: az eszközértékesítésből a nagy értékű eszközöket még nem értékesítettük, így az adósságrendezést is csak korlátozottan tudtuk végrehajtani. Ez tehát kritikus pontja a gazdálkodásunknak, de úgy gondolom, hogy a folyamatokat jól kézben tartottuk.

• Éppen három évvel ezelőtt vette át – ahogy ön is mondta – a csőd közeli cég irányítását...

(Folytatás a 2. oldalon)

A víz is jó minőségű a Balatonon

(Folytatás az 1. oldalról)

– Így igaz, valóban csőd közeli állapotok uralkodtak a társaságnál, ami nem csak pénzügyi csődöt jelentett, hanem morális leépülést is. Kevés olyan területet találtam, amelyre azt mondhattam volna, hogy ez jól teljesít. Az első év a rendteremtéssel és a szekrényben lapuló „csontvázak” eltemetésével telt el. Jelentős profilítisztítást hajtottunk végre, s a szervezeti átalakításon is szerencsésen túljutottunk. Az elmúlt évet már az új felállásban éltük meg, s az a tapasztalatunk, hogy a konstrukció működőképes és jól prosperál. A termékek felülvizsgálata és megújítása is megtörtént. Összességében azt mondhatom, hogy az elmúlt két-két és fél évben a társaság árbevétele mintegy 40-45 százalékkal nőtt, s idén már szerény, de pozitív eredményt érhetünk el.

• **Említette, hogy megváltoztatták a horgásztatás rendjét. Mi ennek a változásnak a lényege?**

– Abból indultunk ki, hogy a horgászturizmus a Balatonon speciálisan egyedi. Egyrészt azért, mert a Balaton különleges természeti, kulturális, épített és természeti környezet, egyben megismételhetetlen. Úgy gondoljuk, hogy a horgásztatásban is a minőségi szempontokat kell előtérbe állítani, s nem egy tömegturisztikai terméket kell, hogy jelentsen. Mi ezt az irányt kerestük. Mi kell a horgászathoz? Először is víz, amely legkevésbé rajtunk múlik. A természet melénk állt, s talán soha nem látott kiváló minőségű és mennyiségű víz van a Balatonban, immár két éve. A másik a hal, ami alapvetően rajtunk múlik, mert a tó évtizedek óta nem képes reprodukálni a halfaunát, különösen nem egy intenzív horgásztatás mellett. A társaság vezetése úgy döntött, hogy a telepítés során megnöveli azon halfajok mennyiségét, amely fő horgászhalaként van a tóban. Ez elsősorban a ponty, amelyből száz tonnával többet telepítettünk, mint a korábbi években. S ha a minőségről van szó, akkor nem a közkedvelt tükörponty telepítését helyeztük előtérbe, hanem a Balatonhoz közelebb álló, őshonosnak mondható pikkelyes halfajokét, vagyis a nyurga pontyét. Vigyázva az arányokra, hogy mindkét fajhoz hozzájuthassanak a horgászok. Jogos horgászigény volt, hogy ne két, hanem azonnal fogható háromnyaras pontyokat telepítsünk, amely igénynek ugyancsak eleget teszünk, hiszen a telepítések 25-30 százaléka már ilyen ponty. Megemlíteném még azt a változást is, ami a horgásztatás rendjében bekövetkezett. Új horgászrendet alakítottunk ki, ami sok szigorítást is jelentett, de új lehetőségeket is teremtett. Egyet hadd emeljek ki: megegyeztünk a hajózási társasággal, hogy a mólókról is lehet horgászni. A fejlesztések okán viszont nem tudott megvalósulni az a tervünk, amely a

horgászcsónak kikötő, stég, horgásztanya létesítését jelentené. Az önkormányzatokra számítottunk ebben a kérdésben, de ez elmaradt, így újra kell gondolnunk ezt a kérdést. Azt hiszem, hogy a kulturált horgászturizmushoz ez is hozzátartozik, hiszen ez nem jellemző a Balatonra. Mi ebben mintaadóként próbálunk megjelenni, s várjuk a horgászvállalkozókat is, hogy bekapcsolódjanak ebbe a projektbe. Tavaly létrehoztuk a Balatoni Horgász Szövetséget, amelynek vezetését társaságunk látja el. Célunk az, hogy olyan társadalmi közeget alakítsunk ki a Balatonon és körzetében, amely arra irányítja rá a figyelmet, hogy a horgászat az egyik oldalról hobbi, a másik oldalról viszont üzlet. Kérdés, hogyan lehet ebből üzletet csinálni, hogyan kell változtatni a társadalmi környezetet, a jogszabályi hátteret. A horgászjegy rendszer pedig annyiban változott, hogy az elaprózott struktúrát ésszerűsítettük. Nem volt átjárás a balatoni és a tógazdasági horgásztatás között, s úgy gondoltuk, hogy a célcsoportokat is világosabbá kell tennünk. Magasabb árú, de a fogyasztási szokásokhoz jobban alkalmazkodó jegyrendszert kínálunk. Például, van már az autópálya matricákhoz igazodóan négynapos horgászjegy, de van szezonális, tíznapi jegyünk is. Több mint 700-an árúsítják a jegyeinket, akiket anyagilag is ösztönzünk a minél több eladásra. Mi abban vagyunk érdekeltek, hogy ne a napi és a rövidebb időszakra szóló jegyek száma nőjön, hanem az éves bérleteké. Ezt is vehetik kedvezményesen, akik nem egész évben akarnak horgászni a Balatonon. Csak decemberben kapható az úgynevezett aranyjegy, amely a következő évre szól, s árkedvezménnyel vásárolható.

• **Nagy gondja volt a cégnek a hallopások megakadályozása. Történt-e valami ezen a téren?**

– Nem szeretném tréfával elútni a dolgot, de elmondom. A napokban tárgyaltam a Tihanyi Apátság vezetőivel, akik elővettek egy 1600-as évekből származó könyvet, amelyben a balatonfüredi rapsicok szána-kozó levelét olvashattuk. Ez arról szólt, hogy az apátság hálóját elorozva halat fogtak, ám ígéretet tettek, hogy a halót visszaadják, s arra is, hogy a jövőben tartózkodni fognak az ilyen cselekedetektől. Abban az időszakban az apátságnak halászati joga volt. Tehát már akkor is volt ilyen jellegű probléma, s ma is van. Azt hiszem, hogy érdemi lépések történtek a probléma feltérképezésére, s alapvetően az fogalmazódott meg, hogy amíg piaci igény mutatkozik a lopott hal iránt, addig érdemben nagyon nehéz előbbre jutni. Mi csak a saját embereinket tudjuk ösztönözni, az ő technikai hátterüket tudjuk javítani, és a belső szigort tudjuk növelni. Ha valakit tetten érünk hallopáson, vagy azon, hogy a mun-

ka-köri kötelezettségének nem tett eleget, attól megválnak. Ebben következetesek vagyunk, sajnos volt már rá példa az idén is. Ezt a problémát egyébként társadalmasítani kell, ami azt jelenti, hogy a halórzés a Balatonon a vagyonvédelem általános része. Erre hivatott hatóság a vízi rendészet, s ilyen a természetóri hálózat is, illetőleg a part menti rendőrőrsök. A velük való együttműködésünk jó és eredményes. Nem léptünk előre viszont abban, hogy létrehozzuk a társadalmi halór hálózatot, mivel erre nem akadt még jelentkező.

• **A balatoni halászatról, a környezetvédelemről, a horgászturizmus fejlesztéséről, a társaság tevékenységéről immár hagyományos konferenciákat is rendeznek évről évre. Legutóbb éppen a horgásztatásról folyt a szó, míg augusztusban a negyven halász emléknapi keretében a társaság stratégiai terveit vitatják meg.**

– A marketing stratégiánk része e konferenciák megrendezése. Azt mondhatom, hogy rendezvényeink sikeresek, látogatottak, miután más szervezetek is kapcsolódnak hozzánk. Az augusztusi vonyarcvashegyi rendezvényünkön a már említett hároméves stratégia végrehajtását elemezzük ki, mégpedig nyitottan, hiszen az önkormányzatok és horgásszervezetek képviselőit is várjuk a rendezvényre.

• **Végezetül arról kérdezem, hogy mi a véleménye a szövetség szervezeti átalakulásáról, milyen szerep jut a Balatoni Halászat Zrt.-nek a szövetség életében?**

– Hogy milyen szerep jut, az a tagságtól függ. Mi úgy gondoljuk, hogy a jelenleginél nagyobb szerepet kell vállalnunk a szövetség működésében. Ennek egyszerű az oka: a magyar halgazdálkodásban hagyományosan meghatározó a szerepünk, a legnagyobb vízfelülettel rendelkezünk, s az egyetlen komplex szereplők is vagyunk, hiszen itt a természetes vízi halászat, akvakultúra, halfeldolgozás, horgászturisztika, logisztikai nagykereskedelmi rendszer együtt van. A változás iránya egyébként nem rossz, de nyilvánvalóan le kell folytatni azokat a párbeszédet, vitákat, amelyek a koncepcióban körvonalazódtak. Leginkább az ütemezésre kell odafigyelni. Amit fontosnak tartok az az, hogy a szervezetet professzionálisan, hatékonyan kell működtetni. Ez két dolgot jelent: egyrészt legyen egy olyan apparátusa, amely nem nagy létszámmal, de személyében jól képzett és motivált. Azt hiszem ehhez adottak az alapok, van mire építeni. A másik: olyan társadalmi vezetés legyen, aki szakít az idejéből, kapcsolati tőkéjéből időt, energiát, s nem utolsó sorban pénzt is arra, hogy a szervezet így működjön. Azt gondolom, hogy ezeket a szervezeti kérdéseket az idén le kell zárni, hogy jövőre, amikor az Európai Unió új költségvetési időszaka életbe lép, a szövetség hatékonyan, erősen képviselje a magyar halászság érdekeit.

Kép és szöveg:
– Hajtun György –

Ismét kétezer tűz lobogott

Bár Baja főterén még nagyban folynak a felújítási munkálatok, július második szombatján – a hagyományokhoz híven immár tizenegyszer – este hat órakor ismét meggyújtották a kétezer bogrács alatt a tüzet. Egy óra múlva pedig már nem csak a füst, hanem a halászlé illata is belengte a teret, de mondhatni az egész várost. Ismerősök és ismeretlenek kóstolgatták a leveket, s mint mindig, mindenki a maga „lovát” dicsérte. De ezen az estén nem a verseny a lényeg...

Széll Péter, Baja polgármestere július második szombatján kiteheti a megtelt táblát, hiszen ilyenkor a lakosság száma a vendégekkel együtt megduplázódik. Nagyon sok kedves vendég érkezik határon belülről és túlról egyaránt, mivel a Baja várossal szorosabb kapcsolatot tartó más európai városokból is sokan jönnek, mégpedig küldöttséggel. A Baját szerető emberek ilyenkor mind-mind megjelennek, s mondhatni, hogy 50-60 ezren is bezúfolódnak a főtérre, a kisebb-nagyobb mellékutcákba.

A népiünnepély komoly reklámmértékkel is bír, egyedülálló rendezvény az országban, hiszen az egyik legnagyobb gasztronómiai eseményé nőtte ki magát a bajai halünnep. Ma már, ha Európában megemlítjük Baja város nevét, egészen biztos, hogy szóba kerül a halászlé és a népiünnepély. Ez pedig kiváló belépőjegy a baráti kapcsolatok építéséhez, mivel a hangulat barátságossá válik, s könnyebb az együttműködést is kialakítani. Ez a légkör egyébként a városházi fogadáson is érződött, hiszen csak barátságos mondatok hangzottak el magyarul, angolul, németül, franciául és még ki tudja milyen nyelven az egymással éppen megismerkedők között is.

A város főterének felújítása nem választási fogás. A polgármester szerint szeptember végére elkészülnek a munkálatokkal, és bízunk abban, hogy a tér igazán szép lesz. Ezzel együtt Széll Péter készül az őszi választásokra, mert szeretné, hogy az elkövetkezendő négy évben mindazokat a terveket megvalósítsa, amelyekre ebben a ciklusban már nem jutott idő, pénz és energia. A gondokról is lehetne szót váltani, ám a polgármester azt említi, hogy éppen a népiünnepély napján alakult meg a Nemzeti Agrár-energetikai Szövetség, s az erről szóló megállapodást a volt bajai megyeházán írták alá. A szövetségben mindazon szervezetek, szakemberek megtalálhatók, akik az agrár-energetikához valamilyen módon kötődnek. Így a bioenergetika, a szalmaégető művek, a butanolelőállító rendszerek képviselőin át sokan aláírták az alapító okiratot. A város szeretne a szövetség munkájában oly módon is részt venni, hogy a térségben fellendítik az agrár-energia gyártását. Már vannak befektetői érdeklődők, akik kedvező lehetőségeket látnak az iparág felfuttatásáért.

A polgármester – több mint tíz éves ismeretségünk során – mindig is régiókról, kistérségekről beszélt, amikor a gazdaságpolitika szóba került. Az összes gond és baj ellenére Széll Péter úgy gondolja, hogy olyan időszak következhet, amikor ismét tartalmas együttműködés jöhet létre a déli, határon túli szomszédokkal. A Duna két partja ugyan két régióhoz tartozik, de a Dunára ráfűződő kistérségeket össze lehet kapcsolni egy jól együttműködő fejlesztési térségbe, hiszen a Duna gazdasági, kultúrát, környezetet meghatározó ereje a folyó mindkét partján egyazon tennivalókat követel. Mindez illeszkedhet azokhoz a régiós elképzelésekhez, amelyeknek már kézzel fogható eredményei is vannak, de az igazi együttműködés csak a régió megalakulása után bontakozhat ki.

Ami a bajai népiünnepély jövőjét illeti, a polgármester tervei szerint nem a létszámot szeretnék növelni, hanem tében és időben úgymond „széthúzni” a rendezvényt. Ez azt jelenti, hogy az idegenforgalom fejlesztése is elsődleges cél.

Dr. Balogh László, a Bács-Kiskun megyei közgyűlés elnöke nem tiltakozik az ellen, hogy a halak barátjának neveztük. Annak ellenére igaz ez, hogy a megyei lovasszövetség elnöki tisztét egy évtizeden át töltötte be. Ám a halételeket mindig is szerette az elnök, mert Baja alatt tíz kilométerre fekszik a Veránka-sziget, amelyen a megyei közgyűlés üdülője is található. A sziget főnöke, Kohl János évente több tonna halat főz a vendégeknek, a különböző eseményekre, rendezvényekre. Balogh Lászlóval is a sziget vezetője szerettette meg a halat, halételeket. Ezért sem furcsa, hogy a családi asztalon is hetente, kéthetente valamilyen halétel is megjelenik. Jó másfél évtizedes emléke, hogy hajnali halászatot vett részt, amely máig csodálatos élménye. A vízi világ Gemenc szíve, közepe, s aki még ezt nem látta, az Magyarország egyik legszeretetre méltóbb táját hagyta ki.

Az elnök nem titkolja, hogy elfogult a vízi világgal szemben. Egyfelől azért, mert rengeteg a hal, s amelyekből kitűnő halételeket, halászlét lehet főzni, másfelől a madárvilág is igen gazdag, változatos. A fekete gólyától, a különböző gémeig, de más sajátos, ritka állatfaj is megtalálható. Harmadrészt olyan tiszta a holtágakban a víz, hogy szinte iható. Egy megyei ember csak büszke lehet erre a térségre.

A vízminőség javulása elsősorban az infrastruktúra fejlesztésének köszönhető. Bár a jugoszláv háborúnak volt egy olyan következménye is, hogy lecsökkent a hajóforgalom, ami további vízminőség javulást eredményezett. Simontornyan bezárt a börgyár, ami szinten az egyik nagy szennyezője volt a vidéknek. Mind a hajóforgalom csökkenése, mind a börgyár bezárása sajnálatos dolog, de a környezetvédők, a halszerető emberek azt mondják, hogy ez így van rendjén.

A vízminőség javulása elsősorban az infrastruktúra fejlesztésének köszönhető. Bár a jugoszláv háborúnak volt egy olyan következménye is, hogy lecsökkent a hajóforgalom, ami további vízminőség javulást eredményezett. Simontornyan bezárt a börgyár, ami szinten az egyik nagy szennyezője volt a vidéknek. Mind a hajóforgalom csökkenése, mind a börgyár bezárása sajnálatos dolog, de a környezetvédők, a halszerető emberek azt mondják, hogy ez így van rendjén.

Égjen a tűz...

FOTÓ: CZIFRA LAJOS

A bajai népiünnepélyt rendszeresen látogatja a közgyűlés elnöke. Már az első rendezvényen is jelen volt. Akkor még nem volt biztos abban, hogy ez sikeres rendezvénye lesz a megyének. Hogy mitől jó ez a népiünnepély? Attól, mert ez nem protokoll esemény. Itt a barátokkal találkozni az emberek, a bajaiak is ilyenkor hívják meg a rokonokat, barátokat, együtt főzik a halászlét és együtt is fogasztják el azt. Az első rendezvényen a német ZDF televízió a városháza tetejéről készített filmet, idézi fel Balogh László, aki hozzátette: szinte hihetetlen látványt nyújtott az akkor még csak háromszáz bogrács alatt égő tűz. Az embernek az volt az érzése, hogy felgyullad a város. Mit szólunk most, amikor kétezer bogrács alatt ég a tűz?

Béres Béla a Bajai Népiünnepély kitalálója, szervezője elégedetten nézett körül a főtérén

(Folytatás a 7. oldalon)

Akasztón is elkezdődött a hagyományteremtés

Ma már egy halfőző verseny igazi társadalmi esemény. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy miniszterek, országgyűlési képviselők vállalják a védnökséget, nem egy esetben a zsűritagságot is. S általában a helyi polgármester is megjelenik a helyszínen. Így történt ez legutóbb Akasztón is, ahol július elsején megrendezték az I. Szálkamentes Halfőző Versenyt. S ha már a helyszínen volt a polgármester, akkor őt is megkérdeztük a város, a község életéről, gondjairól, eredményeiről. De a rendezvény házigazdája, Szabó József, az ÖKO 2000 Kft. vezetője sem úszta meg, hogy ne válaszoljon a kérdésekre.

Suhajda Antal, Akasztó polgármestere optimista ember. Negyedik éve a városháza első embere, s ahogy fogalmaz, hivatásnak tekinti a munkáját. E nélkül ugyanis aligha érne el sikereket, hiszen ha valaki csak azért akar a polgármesteri székbe beülni, mert hatalmat akar, vagy más céljai vannak, az jobb, ha bele sem kezd. Elhivatottság kell ehhez a munkához (is). Hogy mekkora az akasztói polgármester hatalma? A település, amely csaknem 800 éves, hiszen az első írásos emlékek az 1270-es évekből származnak, IV. László adott ki erről oklevelet, mivel itt átutazó forgalom folyt, jelenleg 3600 lakosú, s 6300 hektár földterülettel rendelkezik. Akasztón teljes az infrastruktúra – gáz, víz, villany, csatorna, út stb. – ami jelzi, hogy Suhajda Antal elődei is jól dolgoztak. Legutóbb, 2000-ben készült el a szennyvíztisztító telep. A nagyközség tehát jól kiépült, s ez szerencse, mert egyre nehezebb egy kis településnek egy milliárdos nagyberuházást megvalósítania.

A polgármester optimizmusa abban mutatkozik meg, hogy minden eseménynek a jó oldalát látja. Ő is panaszkodhatna persze, de meggyőződése, hogy Akasztón nem állt meg az élet, s a község folyamatosan fejlődik. Hogy jól ismeri a nagyközséget annak köszönhető, hogy gyerekkora óta itt él, s a hegybírói feladatokat látta el. Agrármérnökként szerzett diplomát, dolgozott a helyi szövetkezetben agronómusként. A teljes borvertikumot megismerte a hegybírói pozícióból. Akasztó a Kunsági borvidékhez tartozik, ez az ország legnagyobb szőlőterülettel rendelkező borvidéke, 23 ezer hektár szőlőt művelnek a gazdák. Akasztón az ország borfogyasztásának a 10 százalékát állítja elő, ez 300-320 ezer hektoliter bort jelent. A szőlőt nem itt termelik, hiszen csupán 700 hektárnyi van ebből, de az akasztói borászok felvásárolják a környéken termett szőlőt, és feldolgozzák. Négy nagy borászati vállalkozás – Engrosz Kft., Kiskunvin Kft., Bodelvin Kft. és a Bognárvin Kft. – működik a községben, amelyek az országos borverse-

nyeken is kiváló eredményeket érnek el. A helyi szőlőfajták közül az ezerjó adja az egyik legjobb boralapot, de természetesen itt rizlingszilvánt, csereszgi fűszerest, biancát, valettát is. A készülő fajtákból a ké-

sítettek egy csuhébaba készítő üzemet 18 fő részére, ahol megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztatnak. Ha van munka, akkor a település élete is pezseg. Az önkormányzat minden pályázati lehetőséggel él, rengeteg pályázatot adtak be, sok pályázatuk nem nyert. Hoztak ide uniós pénzeket is, a faluházat ebből újíttatták fel, de ez kevés. A következő négy évben is lesz bőven feladat, a polgármester ismét indul a posztért. A megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos terveit a következő ciklusban szeretné megvalósítani. Az 1200 hektár szántó mellé újabb 150 hektár földet csatolnak – sajnálatos, hogy ez szőlőkivágásból származik – amelyen silótakarmányt természetesen, amelyből biogázt és áramot készítenek.

A Halascsárda

frankos, a kadarka, a Duna gyöngye a legnépszerűbbek, mivel rezisztensek, télállóak.

Túl a borászaton, amely szinte kimeríthetetlen témakör, visszatérünk a község életéhez. A polgármester a legnagyobb problémát a munkahely hiányában látja. A mezőgazdasági vállalkozásoknál is egyre kevesebb a foglalkoztatott, mivel a területek koncentrálnak. Korábban sokan éltek meg szőlőtermesztésből, de aki ma 5-10 hektáron gazdálkodik, az alig-alig tud megélni. Elsődleges feladat tehát a munkahelyteremtés, amely persze, nem az önkormányzat feladata. A polgármester azonban mégis sokat foglalkozik ezzel a kérdéssel, s a lehetőségeket meg is ragadja. Például léte-

A bor mellett a hal is fontos szerepet játszik Akasztó életében. A polgármester szerint az ÖKO 2000 Kft. – túl az iparüzési adó befizetésén – sokat jelent a községnek, a térség gyöngyszeme ez a vállalkozás. Akasztó már nem csak a Stadler stadionról híres, hanem a halascsárdától, a horgásztavaktól is. A térség összes folyóvíze itt egyesül a Duna-völgyi főcsatornában. A Kiskunsági öntözőcsatorna csaknem 100 méter széles, olyan, mint egy holtág, s a Kiskunsági Nemzeti Park jelentős részét behálózza. Itt csodálatos sziki növény- és állatvilággal találkozhat a turista, éppen ezért az idegenforgalomban még vannak kiaknázatlan lehetőségeik. Az ÖKO 2000 Kft. vállalkozás egyre erőtelje-

sebben vesz részt az idegenforgalom bővítésében. A polgármester elárulja, hogy kedvenc eledele a halászlé, így nagyon örült, amikor Szabó József felkérte őt a zsűrizésre. A községen népszerű a horgászat, hiszen egy 650 fős horgászegyesület is működik. A Dunavölgyi Főcsatorna halászati joga az egyesületé, a legtöbb halat telepítik, érdekes módon nem az ÓKO 2000 Kft.-től, hanem a nagybaracscai Hal Kft.-től veszik a betelepítendő halat. Itt olcsóbban kapjuk, árulja el az okot a polgármester. Tavaly 2,6 millió forintért vettek halat, idén több mint 80 mázsát már telepítettek a saját vizükbe.

Szabó József, illetve Joe, ahogy a szakmában mindenki ismeri és nevezi két cég tulajdonosa: az ÓKO 2000 Kft.-é és az ÓKO 2000 vállalkozásé. A kft és a vállalkozás két cég, egy tulajdonosi háttérrel. A pályázati előírások miatt kellett különválasztani az idegenforgalmat a halászati tevékenységtől. A horgászparkot két éve nyitották meg, ez alatt az időszak alatt elkészült a strandhoz az öltöző és a szociális blokk, egy 20 fő befogadására alkalmas pezsgőfürdő, ahhoz egy szauna épület, amelyet hamarosan átadnak a nagyközönségnek. Lassan minden a helyére kerül, ahogy annak idején is eltervezték. De még nincs vége a fejlesztéseknek, hiszen egy mini halfeldolgozó építést fontolgatja a tógazda. Ez a regionális igényeket elégíti majd ki. A napi munkának gyakran csak a sötétedés vet véget, az egész család gyerekestől itt dolgozik. Bár anyagilag is megéri a sok munkát elvégezni, nem csak ez motiválja a családi vállalkozást. A sikerélmény mindennél többet ér, a köszönet a vendégektől igen jól esik. A forgalmi adatok szerint nem csak üres frázis a vendégek köszönő szava. A 2005-ös bázis évhez viszonyítva az azonos időszakot tekintve 40 százalékkal nagyobb a forgalmuk.

Nagyon sokat költenek marketing és reklám tevékenységre, valójában nem a direkt, hanem a közvetett reklámra helyezik a hangsúlyt. Az elégedett vendég a legjobb reklám, mondja Szabó Joe. A halfőző ver-

Szabó Joe bemutatkozó monológja

A 2004. augusztus 20-án megnyílt Akasztói Horgászpark és Halascsárda egyedülálló létesítmény az Alföld szívében. Az építkezés megkezdésekor az volt a cél, hogy létrehozzuk a környék egyik legnépszerűbb pihenőhelyét, mely tartalmaz szórakozást és aktív kikapcsolódást biztosít az egész családnak. A horgászat szerelmesei a komplexum területén lévő, 6 horgásztóban próbálhatják ki szerencséjüket, tudásukat, hozzáértésüket. A Nagy Horgásztó 4 hektáron terül el, s benne vegyes telepítésű halfajok várják a pecásokat. A ragadozók a Harcsázóban várakoznak, hogy horogra akadjanak, ahol akár a 25 kg föléi halat is kiemelhetünk, ha az égiek is úgy akarják. A nagy halak kedvelői az Extra – tóban kapális pontyokra és amurokra fenhetik a horgot. Ebben a tóban tanáznak a híres „sziki anya pontyok”, melyek tömege 8-15 kg között mozog.

A horgásztavak mellett található a természetes vízi fürdő-tó, mely télen a korizók kedvenc sporthelyszíne lehet, a játszótér várja a gyermekeket, a horgásztavak körüli sétálóutak pedig azokat, akik csupán a természetben szeretnének gyönyörködni.

2005 nyarán nyitottuk meg a strandfürdőt, ahol felülről fedett, oldalról nyitott, de igény és időjárás szerint zárható helyiséggel, látványkonyhával, és öltözőkkel várjuk kedves vendégeinket. A Strand tó mellett óriás pezsgőfürdőt üzemeltünk, melynek kerülete 19 m. A kerthelyiségben hétvégéken programokkal, zenés estekkel, s más apróságokkal kedveskedünk látogatóinknak. A látványkonyhában pedig a tőlünk már megszokott kitűnő ízeket, és más újdonságokat is kipróbálhatnak. Az épületben továbbá szauna

A tógazda

is üzemel. Az új komplexum kitűnően alkalmas vállalati és egyéb hangulatos rendezvények szervezésére. Igény esetén az esemény teljes körű lebonyolítását vállaljuk.

Halascsárdánk a komplexum központjában helyezkedik el, 80 fő befogadására képes, teljes egészében nemdohányzó, légkondicionált intézmény. A nyári idő beálltával vendégeink a csárda előtt, vízparton lévő nádfedeles beülőinket is elfoglalhatják. Csárdánkban a saját tenyésztésű halakból készült ételek mellett megízlelhetők a hagyományos, ősi magyar konyha remekei, valamint reformételek, friss saláták, és kitűnő édességek egyaránt. Szakmai berkekben ismert és elismert szakácsaink főztje, valamint *Dulai Pál* halléje már rövid idő alatt is sok vendég elismerését vívták ki. Saját filéző módszerünknek köszönhetően halételeink garantáltan szálkamentesek, így semmi sem zavarja az ízek élvezetét.

A filézőgép

senyt is annak reményében rendezték, hogy a vendégek jól érzik magukat. Az ország minden részéből hívtak versenyzőket, szám szerint 37-et, köztük neves, többszörösen bajnok főzőket is. Itt főzött például a *Mojzes család*, apa és fia, *Matucza Gyula*, *Kovács László*, *Novics György*, vagy éppen *Kalocsáról Németh József* mesterszakács. A Haltermelői Országos Szövetsége és Terméktanácsa adatbázisára támaszkodva válogatták a versenyzőket. Új előírásokat fogalmaztak meg a versenyzőknek, nem a szálkás, patkós halászlévet, hanem szálkamentes, filézett halét kellett feltálalni. Szabó Joe reméli, hogy a filézési bemutató is eléri hatását.

A főzőversenyt *Nagy Péter* (Dunaújváros) nyerte, a második helyet *Rátkai István* (Akasztó), a harmadik helyet *Dr. Novics György* (Baja) szerezte meg.

Kép és szöveg:
H. Gy.

Marketing és innováció

Dr. Orosz Sándor, a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa igazgatója 1999 augusztusában csupán remélte, hogy a halfőzés ilyen méreteket ölt és ilyen népszerű lesz az országban. Másoldalról viszont igazolva látja azokat a lépéseket, amelyek a szövetség marketing kommunikációs terveiben öltöttek testet. Jó irányba indult el a szövetség akkor, amikor a hal népszerűsítését, s a halfogyasztás növelését tűzte célul. Az események azt is mutatják az igazgató szerint, hogy szükséges az innováció. Az emberek értik és szeretik ezen események lényegét, de mint mindennel, ezzel is úgy vannak, hogy szeretnék, ha még mutatósabb, még szebb, az előző évinél egy kicsivel másabb legyen a rendezvény.

Az igazgató szerint a rendezvényeknél szükség van egy „vérátömlesztésre”, ami azt jelenti, hogy az ilyen események megújulva, némileg más tartalommal sokkal jobban szolgálhatják az alapvető célt. Nevezetesen, hogy legyen egy közösség-, hagyományteremtő, nemzetörző, egészségvédő halfogyasztó program, amelyben a szövetség is gondolkodott akkor, amikor a halfőző versenyek sorát elindította. A vérátömlesztést az is kikényszeríti, hogy a reklám tartalma alig-alig változik, csak a megjelenésben van némi különbség. A bajai népünnepélynél az idén annyi a változás, hogy már nem a tömeg növelése, hanem a minőség javítása az elsődleges szempont. Egy másik rendezvénnyel összehasonlítva – mint például a Tiszafüred-Kócsújfalu-i – viszont még a tömeg növelése is célként fogalmazódik meg. Egy ilyen népünnepélyen még kell keresni azokat a minőséget jelentő újdonságokat, amelyek az egy alkalomra összetóduló tömeget egy kicsit fellazítja, hogy ők is jobban érezhessék magukat, szögezte le az igazgató.

Arra a felvetésre, hogy nem kellene-e Kócsújfalu több halételt, míg Baján esetleg pástortarhonyát főzni, az igazgató úgy reagált, hogy neki tetszik a gondolat. Különösen az, hogy Kócsújfalu több halételt főzzenek. A szövetségnek jelenleg korlátozottak az anyagi lehetőségei ahhoz, hogy ismét aktívan lépjen fel a halfőző versenyek szervezésében. Saját, vagy a szövetség tagjai által szervezett rendezvényeken kellene jobban megmutatni azt az innovációt, amelyre az igazgató szerint szükség van. Kócsújfalu például közel van Hortobágyhoz, ahol a Hortobágyi Halgazdaság Rt. is működik. A halgazdaságnak érdemes volna egyfajta védnökséget vállalnia a pusztai ételek és halfőző fesztiválján, ahol nem a versenyre kellene helyezni a hangsúlyt, hanem a bemutatásra, a tanításra. Baján persze, más a helyzet. Itt a halászlé mellett a halételek gazdagságát lehetne népszerűsíteni. Az innováció szerepe tehát helyszíntől függően változatos, célirányosabb programokkal kell az eseményeket megtölteni.

A szövetség megújulás előtt áll, s ennek az irányba ugyan körvonalazódott, de a társadal-

mi vitát – a szövetségi tisztségviselők választása előtt – még le kell folytatni. A megújulás része a marketing program változtatása is. Ezzel kapcsolatban Kiss Ferenc, a szövetség elnöke bizottságának elnöke úgy fogalmazott, hogy az fizesse a nótát, akinek a kertjében húzzák. Vagyis a cégeknek jobban be kellene szállniuk a halfőző programok szervezésébe, rendezésébe, de erre a szövetség-

FOTÓ: CZIFRA LAJOS

nek nincs ráhatása. A meggyőző, pusztá szőn kívül nincs eszköz a szövetség kezében. De ez rendjén is van, hiszen az is tény, hogy sokan többet áldoznak az ilyen programokra. Csakhogy ezek a programok is egymásra tekintet nélkül szerveződnek. A szövetségnek nincs adata arról, hogy a tagok mennyi pénzt fordítanak a marketing programok megvalósítására, de az valószínű, hogy lehetne ezt a pénzt hatékonyabban is felhasználni, ha a közösségi marketing program céljai hangsúlyosabban jelennének meg a helyi rendezvényeken.

Az elmúlt évtizedben 70 dekával nőtt az egy főre jutó éves hazai halfogyasztás, ami 7

ezer tonnával több halmennyiség fogyasztást jelenti a hazai piacon. Ennek fele csupán a hazai termelésű hal, többi a tengeri halimporból származik. Az igazgató szerint ez az arány nem rossz, bár az arányok változtatása továbbra is cél. Magyarországot már eláraszthatja a halászlé tenger, de Európában valószínűleg ez nem fog sikerülni. Orosz Sándor úgy véli, hogy ez nem is lehet cél, hiszen a külföldiek jönnek csak ide hozzánk, és itt egyék meg a halászlét. Az ország egészének is inkább az az érdeke, hogy ne drága pénzen vigyük ki a dolgainkat, mert ez nem éri meg a vállalkozásoknak. A politika által is felkarolt „Új Magyarország” gondolat azt is takarja, hogy jöjjenek ide azok, akik ránk kíváncsiak. Az idegenforgalom persze, erről szól, hiszen mások is azt gondolják, amit mi, vagyis hogy mi menjünk oda. Ezzel nincs probléma, ha az ő termékük nem hal, mondta végezetül az igazgató.

Gráf József agrárminiszter egyenesen Neménádudvarról érkezett a bajai fesztiválra, ahol egy páros tenisztornán vett részt. A Magyar Mezőgazdaság főszervezőjét, Hájos Lászlót is partnereként tudhatta, s hogy jól választott, igazolja, hogy mindig győztesen hagyta el a pályát. Reggel óta talpon volt a miniszter, ennek ellenére igen jó hangulatban beszélgetett a városi rendezvényen. Az előző napon Egerben egy borünnepre szólította a hivatalos programja, így elmondhatta, hogy a hal és a borrendezvények igen népszerűek hazánkban. Nem véletlenül, hiszen két hungarikumról is beszélhetünk. A halászlé speciális magyar étel, míg a borárgazat az elmúlt másfél évtizedben bizonyította, hogy a magyar bor méltó vetélytárs a világ bármelyik piacán. A hal a magyar ember számára igen fontos, s hogy az agrártárca számára is fontos, igazolja, miszerint sikerült egy olyan uniós támogatási formát idehaza megvalósítani, aminek következtében másfélzseresére nőtt az akvakultúra, vagyis az édesvízi halászat fejlesztésére fordítható összegek nagysága. A bajai ünnepen évek óta megjelenik a miniszter, s azt látja, hogy minden évben valamilyen fejlődés tapasztalható a rendezvény menetén. Muszáj ezt megcsinálnunk, fogalmazott a miniszter, mert szerinte Magyarország egyik kitörési lehetősége az a turizmus, amely a magyar gasztronómiára épül. A halhoz bor is kell, s máris összekapcsolható a két termék. A vendégeket ide kell csalogatni, csábítani, s meg kell velük kóstoltatni a magyar ételeket. Hogy mikor fog a miniszter Brüsszelben halászlét főzteni? Ez jó és nagy kérdés. Az időpont még nem ismert, de ahogy a kérdéseinkre választ kaptunk, jó magyar borral és egy halászlével az uniós agrárminisztereket hamarosan vendégül látja Gráf József.

hajtun

Ismét kétezer tűz lobogott

(Folytatás a 3. oldalról)

és a környező utcákban. Minden oka meg volt erre, hiszen a látvány magával ragadó. Baja, a halászlé fővárosa 11. alkalommal adott otthont a rendezvénynek. Minden évben a rendezvény legnagyobb támogatói arany, ezüst és bronz bogrács támogatói díjban részesülnek. Ez persze, jellek díj, de a cégek nagy becsben tartják. Az igazgatói irodák vitrinjeiben ott sorakoznak a bográcsok...

Ez nem verseny, élhetnének *Coubertin* báró klasszikusával, miszerint az olimpián a részvétel a fontos, mondta Béres Béla. A támogatók azért is fontosak, mert a rendezvény költségvetésének jelentős részét – idehaza egyedülálló módon – a résztvevők, a lakosság, a regisztrációs díj befizetői, valamint a nagy támogatók adják össze. Három-négy éve 28-30 millió forintból gazdálkodják ki a szervezők a rendezvényt. Sajnos, az idén sem állt több pénz rendelkezésre, jelentette ki a főszervező. A források beszűkültek, miként a hazai gasztronómiai fesztiválok mindegyikének. A szervezők súlyos anyagi gondokkal küzdenek, amelynek elsődleges oka, hogy az ilyen jellegű országos pályázatokat nem írják ki. Így nincs támogatási lehetőség sem. Azt mondják ugyanis a hivatalnokok, hogy ezek a rendezvények eltartják önmagukat. S ez így önmagában nem igaz, cáfolja Béres Béla.

Amikor 11 évvel ezelőtt az első népnepélyt rendezték – akkor 300 bogrács alatt gyújtottak tüzet – csupán csak tervezték, hogy az Európai Unióban is elterjesztik a gyufatészta bajai halászlét. S az utóbbi két év legnagyobb sikere, hogy ezt a célt is elérték. A határok nyitottak, így mi magyarok is könnyen eljuthatunk Európa számos nagy rendezvényére. Ennek következtében Európa nagyvárosaiban, különböző fesztiválrendezvényein bemutatták a halászlét. Béres Béla elárulja, hogy ezért hozták létre a Bajai Halkommandót, amely körbeutazta Európát. A siker óriási, sok résztvevő volt az eseményeken. Eppen a bajai népnepéléssel egy időben zajlott a németországi Ulmban a Nemzetközi Duna Fesztivál, ahová a Fekete erdtől a Fekete tengerig hívják a művészeti együtteseket és a gasztronómiai különlegességek készítőit. Köztük a Bajai Halkommandó is, így a halászlét is megköstölhatta a több ezer érdeklődő. A tíz napos rendezvényen naponta ezer adag halászlét főztek és adtak el.

Ez nagy felelősség is, hiszen hazai tapasztalat, hogy ahány ember, annyiféle halászlé készül. Az állandó jó minőség megőrzése érdekében komoly technológiai beruházást kellett a halkommandónak is végrehajtania. Az európai szabványoknak megfelelő krómzott eszközökkel készül a hallé. A legnagyobb gondot a ponty beszerzése jelenti. Németországban pedig úgy néznek az emberre, mintha Afrikából jött volna: mit akarnak ez-

zel a ponttyal? Ezt a kutya sem veszi. Nem ismerik, nem is használják. Amikor viszont megköstöljük a halászlét, igencsak elcsodálkozunk: hogyan lehet egy rossz halból ilyen finomat főzni? Tudomásul kell venni, hogy olyan alapanyagokból is lehet csodálatos ételeket készíteni, amit a világ megvet. A jó halászléhez pedig öt dolog kell: hal, hagyma, pirospaprika, só és víz.

Európában három nagy – halra épülő – gasztronómiai eseményt tartanak nyilván. Az egyik Spanyolországban, egy tengerparti halászároskában van, ahol különböző tengeri halételeket készítenek. Itt sem közelítik meg a bajai részvételt, de szélesebb a halételek választéka. Ugyanilyen esemény zajlik évről évre Dél-Franciaországban, Avignon mellett a tengerpartnál, ahol halleves fesztivált tartanak. A bajai népnepély a harmadik, amit Európában halfesztivál címen nyilvántartanak. A pontyhalászlé tehát híressé vált. Béres Béla arról is beszámolt, hogy egy levélből értesült arról, hogy állítólag Kínában, a mongol határ mellett van egy étel, amit hallevesként fordíthatunk. Ez a kínai halleves ugyanúgy készül, mint a dunai halászlé: folyami halat, hagymát, pirospaprikát használnak fel a főzéséhez, s ami a legérdekesebb, hogy tésztát esznek a leveshez. Szinte hihetetlen, hogy egy egészen más kultúrkörben kísértetiesen hasonló ételt készítenek, mint a bajai halászlé.

A halászlének szerencsére idehaza is óriási kultusza van. Társadalmi eseménnyé nőtte ki magát egy-egy halfőző verseny, gasztronómiai esemény. A rendszerváltás hozadékának is mondható ez, mert az előző rendszerben nem volt mód 10-20-50 ezer embert egy eseményre összehozni. Kivéve az országos ünnepeket. Itt az emberek együtt vannak, hiszen a szabadság érzésének első megnyilvánulása az volt, hogy az emberek kimentek az utcára, a terekre. Dél-Magyarországon, Baján pedig mindig volt hagyománya annak, hogy az utcán halat főztek a családok, a baráti körök, amit közösen elfogyasztottak. A halfőzés tehát közös pont az itt élő emberek életében, s innen gyökerezik a halfesztivál gondolata is. Egyébként már a vízimolnárok és a halászok is egy közösségben éltek ezen a vidéken, egymással cserekereskedelmet folytattak, lisztet halra cseréltek, így ké-

szült el az első tészta halászlé. A néprajzi gyökereket tehát itt találhatjuk. S talán furcsa, de tény, hogy az idén ketten is a halászlé főzés kultuszáról írták a szakdolgozatukat a szegei egyetemen. Az elmúlt évtizedben egyébként 16 ilyen témájú szakdolgozat született különböző egyetemeken, főiskolákon.

Hogy mit hoz a jövő? Béres Béla szerint kétezernél több bográcsot már nem szabad a városban elhelyezni. Ez az a szám, ahol meg kell húzni a határt, s további létszámfejtésről már nem lehet szó. Baja városa ezen a napon megtelik, a 40 ezres kisváros 60-70 ezerre nő. Az infrastruktúra kapacitása véges, hiányzik a szállodai, éttermi kapacitások. A belvárosban már nem lehet több mozgó toaletteket elhelyezni, s megfelelő tisztálko-

Baja főtere ismét megtelt

FOTÓ: CZIFRA LAJOS

dási lehetőséget biztosítani. A belvárosban a kiépített villanyhálózat sem bírja a több terhelést. A rendezvénynek persze, Európa-szerte híre ment, s nagyon sokan érdeklődtek, látogatóként is ide jönnének. A legnagyobb probléma a szállás és az étkezési lehetőség biztosítása. Ha nem csak egy napos, hanem több napon át tartana a népnepély, akkor talán volna olyan vállalkozó, aki a megterülés reményében beruházna, fejlesztené a szállásépítést. Nehéz a helyi éttermek dolga is: az étlapokon a halászlét azért nem tüntetik fel, mert a helyiek ezt nem rendelik, hiszen odahaza megfőzik. Az átutazó vendég pedig nem olyan nagy létszámú, hogy ezekben az éttermekben anyagilag is kifizetődne a halászlé megfőzése. De talán megnő annyira az igény és az átmenő forgalom, hogy az éttermek főzzenek halászlét. Béres Béla szerint egy jó halászléért egyre többen megállnának Baján. Nem véletlen, hogy Széll Péter polgármesternek többször is javasolta a főrendező, hogy segítsen a város egy vállalkozót abban, hogy halételek főzésével foglalkozzon. A polgármester nyitott az ötlet megvalósítására, a képviselő testületnek kellene érdemben foglalkoznia ezzel a kérdéssel. Ez a testület egyébként a népnepélyt Baja ünnepévé nyilvánította egy testületi határozatban.

V. S.

AJÁNLOTT IRODALOM

Hoitsy György: A pisztráng tenyésztése és horgászata

Egy olyan közvetlen nyelvezetű, gyakorlatias, de tudományos alaposággal, a friss kutatási eredményeket felhasználva, sok szemléltető fényképpel teli könyvet írt a szakember, amelyet horgászok, horgász egyesületek, pisztrángtenyésztésre vállalkozók, vagy halak után érdeklődők, diákok egyaránt forgathatnak. A lillafüredi pisztrángtelepen, húsz év alatt szerzett tapasztalatait, kísérletek eredményeit, patakokon végzett halfauna kutatásaiból levonható következtetéseket adott közre ebben a könyvben, bízva abban, hogy másoknak is erőt, kedvet ad a pisztrángokkal való foglalatossághoz, legyen az szaporítás, nevelés, horgászat, vagy egy kis sütés főzés.

A könyv foglalkozik a magyarországi pisztrángtenyésztés történetével, hogy milyen víz alkalmas a termelésre, a pisztráng fajokkal, szaporítással, neveléssel, patakok kezelésével, a pisztráng horgászatával és a

gasztronómiának is szenteltem egy fejezetet.

Hoitsy György elküldte professzorainak, barátainak is a könyvet, s érdemes egy pár levélből idézni. Íme:

„Nagy örömmel és őszinte csodálattal olvastam a PISZTRÁNG-ról szóló könyvedet, ami Magyarországon páratlan a maga nevében. Legnagyobb az elismerésem és csodálatom azért, hogy ezt a korszerű és igényes könyvet – felvállalva a kiadás gondját és rettenetesen sok baját – megírtad és ilyen igen szép kiadásban megjelentetted.”

Prof. Dr. Woynarovich Elek

„...a könyveden érződik a sok és gondos munka, a többszöri igényes átfogalmazás, a sokoldalú ismeret és a gyakorlati tapasztalat. Egy szóval egy alapos ember alapos műve. Külön gratulálók ahhoz az alapgondolathoz, hogy

minden részterületét a pisztrángtenyésztésnek érinted, a történettől a horgászatot át az ételek elkészítéséig, tehát bárki veszi kézbe, abban hasznos információkat talál.”

Prof. Dr. Horváth László

„Noha a pisztráng témában nem mozgok otthonosan, az biztos, hogy az utóbbi évek egyik legsikeresebb könyvéről van szó. Mert szakmailag nagyon tartalmas. Magában foglalja a régi- és a legújabb tapasztalatokat, módszereket, eredményeket, kudarcokat. Nyelvezete mindenki számára érthető, elsajátítható, de megtalálható benne a szűk szakmának szóló terminus technikusok is. Pompás a kép- és ábra anyaga, szerkezeti felépítése, a bekezdések stilizált felirata.”

Dr. Pénzes Bethen

Érdemes tehát a könyvespolcunkon elhelyezni ezt a kötetet.

Aláírásgyűjtés a Duna védelméért – Csatlakozzon Ön is!

A WWF Magyarország aláírásokat gyűjt petíciójához, melyben a dunai hajózásfejlesztés alternatív, a természetet nem károsító módszereinek alkalmazását kéri a gazdasági és közlekedési minisztertől. Az Európai Unió közlekedésfejlesztési programja keretében

terséges növelése helyett, a flotta modernizációját, az infrastruktúra, illetve a logisztikai és információs rendszerek fejlesztését javasolja.

Kérjük, csatlakozzon az aláírásgyűjtéshez! Segítse aláírásával a Duna és mellékágai hal-

elindult dunai hajózásfejlesztés ugyanis, ha a folyómeder átalakításával valósul meg, veszélyeztetheti számos halfaj élőhelyét, a Duna természeti értékeit és az emberi környezetet.

A WWF Magyarország azt szeretné elérni, hogy a hajózásfejlesztés során ne a Dunát alakítsuk a hajókhöz, hanem a hajózást a Dunához. A Duna vízmélységének mes-

állományának, élővilágának a megóvását, és a folyó nyújtotta sokrétű javak hosszú távon fenntartható használatát!

Aláírásgyűjtő ív a (06) (1) 214-5554-es telefonszámon igényelhető, vagy letölthető a www.wwf.hu/dunapeticio oldalról. Ugyanitt on-line is aláírható a Duna védelmét kérő petíció.

Hirdetési áraink

A **Halászati Lapok** a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa információs és marketing hírlevele, mely a Magyar Mezőgazdaság mellékleteként jelenik meg havonta, mintegy 13 ezer példányban, példányonként 8 oldal terjedelemben.

A Halászati Lapok immár hetedik éve tájékoztatja tagszervezeteit, szakmai köröit, a halászati ágazatot érintő aktuális eseményekről, rendezvényekről. Állandó információkkal szolgál az érdekvépviseleti munkáról, a halpiacról és a halászati marketing-kommunikációs programról.

Hirdetési felületeinket ajánljuk mindazon cégeknek, akik termékeik, szolgáltatásaik értékesítése céljából fontosnak tartják a fenti olvasókört.

Hirdetési felületek és árak:

1/1 színes oldal	90 000 Ft + 20% ÁFA
1/2 színes oldal	55 000 Ft + 20% ÁFA
1/4 színes oldal	40 000 Ft + 20% ÁFA
1/1 PR cikk	75 000 Ft + 20% ÁFA

Amennyiben ajánlatunk felkeltette érdeklődésüket, kérjük, küldjék el hirdeteiket a következő címre: **Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa** 1126 Budapest, Vöröskő u. 4/b.

Email: iroda@haltermosz.hu